

Sygn. akt II K 189/13

WYROK ŁĄCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 czerwca 2013 r

Sąd Rejonowy w Lubaniu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Gajewski

Protokolant Małgorzata Łasecka

w obecności Prokuratora Haliny Frydryk

po rozpoznaniu dnia 17.06.2013 r. sprawy o wyrok łączny

A. T. (1) urodz. (...) L.

syna J. i A. z d. K.

skazanego prawomocnymi wyrokami :

1. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 20.06.2012 r. w sprawie sygn. akt II K 261/12 za:

- czyn z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk , popełniony w dniach 25.01.2012 r., 26.01.2012r ,na początku grudnia 2010 r. , w ostatnim tygodniu grudnia 2010 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności

- czyn z art. 279 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w połowie grudnia 2010 r. na karę 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

po czym wymierzono w/w karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

2. Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 31.08.2012 r. w sprawie sygn. akt II K 447/12 za czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 27 stycznia 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

I. na podstawie art. 85 kk , art. 86 § 1 kk i art. 91 § 2 kk łączy skazanemu A. T. (2) kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 261/12 i II K 447/12 i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

III. na podstawie art. 572 kpk w pozostałej części postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego umarza,

IV. na podstawie art. 577 kpk w zw. z art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej zalicza skazanemu A. T. (2) okres odbytej kary w sprawie II K 261/12, od dnia 03.03.2013 r. do dnia 17.06.2013 r.,

V. na podstawie art. 624§1kpk i art. 6 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego i nie wymierza mu opłaty .

UZASADNIENIE

W dniu 04.04.2013 r. do tutejszego Sądu wpłynął wniosek skazanego A. T. (1) o wydanie wyroku łącznego obejmującego skazania z wyroków wydanych przez Sąd Rejonowy w Lubaniu w sprawie II K 261/12, II K 447/12 i II K 97/08.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W sprawie A. T. (1), w dniu 05.08.2008 r. (II K 97/08) zapadł wyrok łączny obejmujący wszystkie jego dotychczasowe wyroki jednostkowe zapadłe przed datą tego wyroku łącznego.

(dowód : karta karna – k. 9)

Wyrokiem z dnia 20.06.2012r. w sprawie IIK 261/12, za czyn z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k. kk, popełniony w dniu 25.01.2012 r., w dniu 26.01.2012 r. oraz w grudniu 2010 r. przez Sąd Rejonowy Lubaniu wnioskodawca został skazany na karę jednostkową 1 roku pozbawienia wolności przy uwzględnieniu art. 91 § 1 k.k. oraz karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód : wyrok – k. 19, karta karna – k.9)

Następnie wyrokiem z dnia 31.08.2012 r. w sprawie IIK 447/12, za czyn z art. 286 § 1 kk, popełniony w dniu 27.01.2012 r. został skazany na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

(dowód : wyrok – k. 20, karta karna – k. 9)

Z informacji uzyskanych od Aresztu Śledczego w L. wynika, iż w okresie osadzenia, skazany zachowywał się dobrze. Nie był ani karany dyscyplinarnie, ani też nagradzany.

(dowód: opinia – k. 13)

SĄD ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE:

Zgodnie z dyspozycji art. 569 § 1 k.p.k. wynika, iż wyrok łączny wydaje się, "jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej w stosunku do osoby skazanej prawomocnie wyrokami różnych sądów". Warunki do orzeczenia kary łącznej określa z kolei art. 85 k.k. i zachodzą one wówczas, gdy "sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw, zanim zapadł pierwszy wyrok, choćby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu".

Jako że przy wydaniu wyroku sąd ma obowiązek brać pod uwagę wszystkie skazania, a nie tylko te, do których we wniosku odwołuje się wnioskodawca, Sąd Rejonowy rozważył, czy w przypadku pozostałych wyroków warunki do ich połączenia nie występują.

W realiach rozpoznawanej sprawy, zdaniem Sądu Rejonowego, wskazane wyżej warunki do wydania wyroku łącznego zachodziły w stosunku do wyroków w sprawie II K 261/12 oraz IIK 447/12.

Jest niewątpliwym wszak, że w tych wypadkach skazany popełniał kolejne przestępstwo zanim zapadł wyrok skazujący za którekolwiek z tych przestępstw. Wyrokiem Sądu Rejonowego w Lubaniu z dnia 31.08.2012 r. został uznany za winnego czynu popełnionego w dniu 27.01.2012 r. a więc przed datą wydania wyroku przez Sąd Rejonowy w Lubaniu w sprawie II K 261/12, który zapadł w dniu 20.06.2012 r.

Konkludując, w powyższym układzie procesowym istniała możliwość wyodrębnienia jednego zbiegu podlegającego łączeniu, bez naruszenia reguły, że zwrot: "zanim zapadł pierwszy wyrok" odnosi się do pierwszego chronologicznie wyroku, który zapadł przed popełnieniem przez sprawcę kolejnego (kolejnych) przestępstwa" (Uchwała z dnia 25 lutego 2005 r., Sąd Najwyższy I KZP 36/04).

W kwestii kary Sąd Rejonowy zdecydował, iż związek podmiotowo – przedmiotowy zachodzący pomiędzy poszczególnymi czynami jest na tyle daleki, że nie pozwala na skorzystanie z wyjątkowej reguły łączenia kar jaką jest zasada pełnej absorpcji. Zważyć bowiem trzeba, że jakkolwiek skazany dopuszczał się kolejno przestępstw naruszających tożsame dobro prawne jakim było mienie, lecz w odmiennych okolicznościach, w innych miejscach

i przeciwko różnym pokrzywdzonym. W tym stanie rzeczy Sąd Rejonowy nie miał wątpliwości, że gdyby orzekał za wskazane czyny w jednym wyroku, kara łączna nie byłaby równa najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych 1 roku i 4 miesięcy – (zasada absorpcji), lecz oscylowałaby w okolicach wyższych (zasada asperacji). W tym stanie rzeczy orzeczona kara łączna 2 lat pozbawienia wolności jawi się jako kara sprawiedliwa i nie nazbyt niedolegliwa.

Nadto zaznaczyć trzeba, że jedna z łączonych kar jednostkowych została wymierzona w warunkach ciągu przestępstw z art. 91 §1 k.k. Tym samym w ocenie Sądu podstawa wymiaru kary łącznej winień stanowić także art. 91 § 2 k.k.

W odniesieniu do pozostałych wyroków nie objętych łączeniem, to w ich wypadku zachodziła ujemna przesłanka procesowa w postaci res iudicata wynikająca z obowiązującego, prawomocnego wyroku łączny zapadłego w sprawie II K 97/08.

W tym układzie procesowym, Sąd z przyczyn formalnych zobligowany był umorzenia postępowania w pozostałym zakresie.

Sąd zaliczył także okres odbytych kar, a podlegających łączeniu w wydanym wyroku łącznym.

Orzeczenie o kosztach oparte zaś zostało o treść art. 624 § 1 k.p.k. i było podyktowane trudną sytuacją majątkową skazanego, związaną przede wszystkim z jego izolacją.